DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CATARRHO EPIDEMICO.

10

DISPUTATIO MEDICA INAUGURALIS,

DE

Catarrho Epidemico, vel Influenza, uti vulgo appellatur, prout, in India Occidentali, ſeſe oſtendit.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NECNON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

ANDREAS HUGGAN,

SCOTO-BRITANNUS.

Ad diem 24. Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,XCIII.

Avunculo ſuo honorando, dilectiſſimo,

GULIELMO KERR, M. D.

Qui, multos per annos,

Artem Apollineam,

Cum ſucceſſu proſperrimo,

Apud Northampton,

Exercuit,

Haſce ſtudiorum primitias,

Ut monumentum

Animi, beneficiorum ab illo acceptorum,

Haudquaquam immemoris, exiguum,

D. D. CQUE

A U C T O R.

DISPUTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

CATARRHO EPIDEMICO.

Auct. ANDREA HUGGAN.

QUONIAM leges hujus Academiae almae ab unoquoque, ſummos in medicina honores ambiente, quoddam ſuae ſcientiae ſpecimen inaugurale exigunt; quaſdam obſervationes de Cattarrho Epidemico vel Influenza, uti vulgo appellatur, prout, in India Occidentali, ſeſe oſtendit, in lucem edere decrevi. Aliquot annos in inſula Antigua ſum commoratus, ubi occaſio

hunc morbum videndi mihi ſubminiſtrata eſt, praeſertim uti ſeſe apud nigritas oſtendit, qui in omnibus inſulis, in mari Charribaeano ſitis, multo numeroſiores, quam albi, ſunt, et etiam, quam hi, morbis fere omnigenis, praecipue epidemicis, magis opportuni ſunt. Nam nigrorum ſervorum, uti bene notum, officium eſt agros, ſub ſole ardente, excolere. Ii igitur caloris et frigoris alternis vicibus magis objiciuntur; diaeta minus nutriente, potiſſimum vegetabili, aluntur; plerumque male veſtiuntur; in domiciliis minus commodis degunt.

Attamen morbis multo minus objicerentur, ſi, apud eos, non invaleſcerent aliquot mali mores; etenim meridie, quo tempore a labore requieſcunt, et madore ſaepe diffluunt, ſemet in aquam frigidam immergere ſolent; et foeminae quoque idem faciunt, menſtruis provenientibus.

Mos eorundem frequens et nocivus eſt, poſt laborem,

laborem, per ſpatium diei, gravem, complura paſſuum millia noctu ambulare, uti loca, ubi ſaltatio, qua magnopere gaudent, concelebratur, attingant; et hac oblectatione defatigati inſomnes iterum ad penſum quotidianum abſolvendum redeunt. Multi quoque ebrioſitate, venere praematura et immodica, admodum debilitantur; et omnes fere, ut ſaepenumero notavi, ſomno breviore juſto fruuntur, tempus, ad mediam uſque noctem, immo multo ſerius aliquando, deſidia, aut hilaritate clamoſa, conſumentes, ſaepe ſub dio, et, e ſomno excitati, ante horam ſextam vel quintam matutinam, poſtridie ad opus diurnum prodeuntes.

Multi quoque, labore admodum fatigati, et forſitan eodem tempore exudantes, humi decumbunt, et ibi in ſomnum illabuntur. Plurimi quoque inediam, diutius juſto, quod admodum nocivum eſt, ultro pertinaciter tolerant.

Non

Non igitur, ſupradictis rite conſideratis, mirandum eſt, cur morbis epidemicis, et inter alios huic febri catarrhali, quotieſcunque epidemice graſſatur, maxime obnoxii ſint ſervi nigri inſularum Indiae Occidentalis.

HISTORIA MORBI.

De ſenſu frigoris inuſitato fere ſemper primo queritur aegrotus, cui accedunt languor, laſſitudo, et alia debilitatis univerſae ſigna. Haec cito excipiunt horrores, cum ſenſu cutis totius moleſto, et capitis, praecipue frontis et oculorum, dolore vel plenitudinis ſenſu, aliquando vertigine. Pulſus primo parvus, nec naturali magis frequens; at cito plenus, mollis, et celer evadit, raro, fortaſſe nunquam, durus. Reſpiratio difficilis fit, pectoris doloribus et ſtricturae ſenſu ſtipata. Adeſt quoque tuſſis, initio ſicca, moleſta, dolores capitis et thoracis ſaepe multum adaugens;

gens; intra breve ſpatium vero gradatim humidior evadens, cum expectoratione copioſa, aliquando cruenta. Plerumque, at non ſemper, raucefcit vox, cum tracheae aſpredine et dolore, nec non anguſtiae faucium ſenſu ingrato, et quoque deglutitione difficili, et aliquando cynanches tonſillaris ſignis. Anxietas circa praecordia urget. Nares infarciuntur, cum ſtillicidio fluidi tenuis, acris, et ſternutatione. Haud raro tumet facies; inflammantur et lachrymantur oculi. Calor cutis non inſignis eſt; attamen plerumque deficit appetitus, et nonnihil ſitis oritur; lingua humida et albida eſt.

Intra breve ſpatium, ab initio morbi, nonnunquam queritur aegrotus de nauſea, cum vomitu plerumque bilioſo.

Alvus ſaepe adſtricta eſt, ſaepe naturalis. Urina parum mutata eſt, raro rubra. Pyrexia fere ſemper remiſſiones matutinas habet; noctem verſus

ſus exacerbatur. Somnus vero, adeo exoptatus, aegrotum, huc et illuc ſemet jactantem, fugit. Delirium quoque, in nonnullis exemplis, invadit.

Sanguis detractus et concretus eandem, quam in phlegmaſia, ſpeciem fere prae ſe fert.

Hic morbus plerumque, intra paucos dies, finitur. Raro ad quintum vel etiam quartum protrahitur. Ad finem perducitur vel ſudore copioſe profluente, expectoratione viſcida, vel eruptione ſcabioſa circa os nareſque apparente. Tunc aegrotus, debilitate tamen inſigni, quam morbus nunquam non inducit, et tuſſi, poſtquam alia ſigna deceſſerunt, magis minuſve moleſta ſaepe diu manente, convaleſcit.

Haec forma regularis et uſitatiſſima eſt, qua catarrhus in India Occidentali epidemicus aliquem invadit. At ſymptomata ſaepe vel initio, vel

vel progreſſu, vel etiam ſub morbi finem, admodum varia et irregularia ſunt.

In nonnullis exemplis, laſſitudinem tantum conqueritur aegrotus, cum tuſſi parum moleſta; alias tuſſis ſicca, cum febre leni, et doloribus in epigaſtrio, et muſculis abdominalibus, morbum deſignat.

Signis vero ſupradictis haud raro alia adjiciuntur, nempe, pneumonica quae aegrotum aliquando adoriuntur, ineunte morbo; ſed ſaepe non ante diem ſecundum aut tertium, ſeriuſve aliquando.

Nonnunquam ſine ſignis pneumonicis, at ſaepius ſimul cum his, accedunt dolores, rheumatiſmi proprios referentes, artus, collum, dorſumque tenentes. Interdum ſubito corripitur aeger omnibus hujuſce morbi ſignis, cum ſumma virium proſtratione, et etiam cum delirio.

Nonnun-

Nonnunquam, praefertim in grandaevis, hic morbus, fine ullo febrili figno, apparet; tantum queritur aegrotus de doloribus thoracis obtufis, refpiratione difficili ftipatis, pulfu, quam fanitate fubftante, tardiore. In his quoque figna peripneumoniae nothae faepe superveniunt, morbo fub forma admodum miti femet oftendente; et hoc modo fere femper rapitur aegrotus aetate provectior.

Sub omnibus hifce formis hunc morbum vidi, at aliis fignis ftipari memoratur; diathefi putrida, nempe, quae fub forma cynanches malignae quoque fefe oftendit. Hepatitis vero hunc morbum interdum comitatur; et exemplo in uno acceffit Tetanus *.

DIAG-

* Vide Obfervations on the Influenza, as it lately appeared in the Weft Indies, by Mr Charles Chifholme.—Medical Commentaries, anno 1790, p. 353.

Vide quoque Mr Lindfay's letter to Dr Monro.—Medical Commentaries, anno 1792, p. 521.

DIAGNOSIS.

Hic morbus a multis aliis pyrexiae generibus facile dignoſci poteſt; attamen iſtum inter et nonnullos, quos maxime refert, diſcrimen difficilius eſt.

Morbi praecipui, inter quos et Catarrhum epidemicum maxima intercedit ſimilitudo, ſunt Morbilli, Catarrhus a frigore oriens, Pertuſſis, et quoque Phthiſis Pulmonalis incipiens.

I. *Morbilli.*—Cum hic morbus fere ſemper ab iiſdem ſignis, a quibus influenza, incipiat, per aliquot dies alter ab altero difficile diſtinguitur; haec autem difficultas initio epidemici maxima eſt, praeſertim ſi aeger correptus nunquam antea morbillis laboraverit.

In Morbillis autem ſternutatio, quam in Catarrho epidemico, frequentior eſt; oculi pleniores et magis diſtenſi ſunt; major quoque anxietas et irritabilitas. At haec ſigna admodum dubia ſunt; intra paucos tamen dies, vel papulae rubrae erumpentes, vel morbi deceſſio naturam epidemici plane oſtendit.

Quaedam res, attentione non indignae, diagnoſin noſtram adjuvabunt. Catarrhus epidemicus iis partibus cujuſlibet inſulae, praeſertim in iſtis *Leeward* dictis, ventum verſus ſpectantibus, fere ſemper primo apparet; vel in quodam portu, aut vicinia ejus, ad quem appelluntur naves e regionibus, ubi epidemice graſſatur, ſe oſtendit. Et ſi e pluribus, quos intra non longum tempus adoriri ſolet, quidam ſunt, qui morbillis antea laboraverunt, diagnoſis inde clarior evadit.

II. *Pertuſſis.*—Diagnoſis, hunc morbum inter et Catarrhum epidemicum, facilior eſt. Ineunte

pertuſſi,

pertuſſi, febris lenis vel nulla eſt; pueros et infantes plerumque, adultos raro, invadit pertuſſis; at contra illi ab influenzae impetu fere ſemper immunes ſunt. Et quoque, ſi pertuſſi corripiatur aeger, brevi inſpiratio, poſt tuſſiendi paroxyſmos, ſonora evadit, tuſſis ex intervallis redit, et convulſiva fit. Praeterea, influenza ſeſe longe lateque citius diffundit, quam pertuſſis.

III. *Catarrhus a frigore oriens.*—Fortaſſe nulla certa nota, ſub initium, dignoſci poteſt hic morbus a Catarrho epidemico. Acceſſio hujus vero magis ſubita eſt, complures eodem tempore invadit, et pyrexia primo plerumque gravior eſt, et progreſſus ſemper celerior.

IV. *Phthiſis pulmonalis.*—Hanc inter et Catarrhum epidemicum diagnoſis non admodum neceſſaria eſt. Hic ſubito invadit; illa tarde et obſcure; decurſus hujus quoque intra paucos dies finitur, tuſſi gradatim decedente; tuſſis contra

tra in illa ſiccior evadit, febris ingraveſcit, et, intra non longum tempus, in regione calida ſaltem, accedunt dyſpnoea gravior, decubitus in latus difficilis, et alia ſigna, quibus pro certo a Catarrho epidemico ſecernitur phthiſis pulmonalis.

CAUSÆ REMOTÆ.

Quanquam hic morbus ſemper a contagione ſpecifica oritur; haud dubie tamen quaedam ſunt ſeminia vel cauſae praediſponentes, uti vulgo vocantur, quae corpus actioni ejus magis opportunum reddunt. Hae cauſae praecipue ſunt debilitas, a morbis praeeuntibus, praeſertim pneumonicis et catarrhalibus, vel hydrargyri uſu diu continuato, proficiſcens; diaeta parca cum labore gravi; evacuationes profuſae; menſium aut perſpirationis ſuppreſſio; corpus ſaltatione vel ebrietate nimis calefactum et frigori nocturno objectum;

tum; venus immodica; jejunium; pervigilium aut pernoctatio sub dio; ebriositas, et omnia alia, quae corpus debile et irritabile efficiunt. Inter quae forsitan enumerari debent pathemata animi deprimentia. Haec vero apud nigritas raro causae sunt morborum.

Causa hujus morbi excitans praecipua contagio specifica est. Hanc rem ita sese habere, nunc, apud omnes, constare videtur. Effectus hujus contagionis abunde manifesti sunt; namque cito se longe lateque diffundit; at, in quanam orbis terrarum parte, aut quo tempore primum sese ostendat, ignoramus. Modus operandi quoque in tenebris latet; hoc vero, ut mihi videtur, compertum habemus, certum atmospherae statum viribus contagionis omnigenae promovendis omnino esse necessarium.

Quia haud raro apparent morborum, pro certo contagiosorum, exempla sporadica, ut vario-

lae,

lae, ſcarlatinae, &c. qui vires ſuas noxias, nihilominus, aëris ſtatu modo poſito non ſubſtante, neutiquam diffundunt.

Utrum haec contagio catarrhalis ſtatu iſto aëris, qui actioni ejus favet, generetur, an in aliqua atmoſpherae parte ſemper fluitet, non pro certo novimus. Hoc tamen evidentiſſimum eſt, cum primum apparuit, modo admodum mirabili, in oppido aut vico, ubi primo ſeſe oſtendit, epidemice graſſari. Non diu vero ibi manet; ſed brevi ad proximum migrat. Quinetiam homines hanc contagionem, a locis affectis, ad vicos huc uſque ſanos, ſecum afferre ſolent; et hoc modo morbus, ſaepe in pluribus cujuſlibet inſulae vel regionis locis longe diſtantibus, eodem tempore apparet; et eodem modo quoque ab inſula una ad alteram devehitur.

Quantum ad naturam ſpecificam attinet, mutatione coeli qualibet non mutari videtur; at eundem

eundem morbum inducit, et hoc ſaepe, ſine frigoris, aliuſve cauſae ſenſibus percipiendae ope, praeſtat. De aëris ſtatu ſingulari, qui hujuſce contagionis actioni favet, nihil pro certo novimus; ſed haud dubie frigus, humori adjunctum, operationem ejus inſigniter promovere videtur. Namque morbus plerumque ſeſe in conſpectum dat, ſub exitum tempeſtatis pluvioſae menſe Octobris, vel alioquin menſe Novembris et Decembris invadit, quod anni tempus reliquo plerumque frigidius eſt, et ſaepe imbribus non caret.

CAUSA PROXIMA.

De hac non opus eſt multa diſſerere; nam ex ſignis antea memoratis plane conſtat, ſtatum membranae narium, faucium, et bronchiorum, mucoſae, morbidum induci, ex quo fluxus fluidorum ad haſce partes augetur. Glandulae majus minuſve irritabiles fiunt, et mucus, inde excretus,

tus, tenuis et acris eſt, et membranae bronchiorum, &c. gradum inflammationis lenem ſaepe infert. Utrum haec contagio hunc ſtatum membranae mucoſae morbidum procreet, directe partibus affectis applicata, an prius vaſa ſuperficiei conſtringendo agat, et, curſum humorum inde ad fauces et bronchia vertendo, hunc morbum excitet, me latet. Quomodocunque vero agat, morbum ſemper ejuſdem generis, et a catarrho a frigore oriente, et ab omnibus aliis, ſpecifice diverſum, edit.

RATIO SYMPTOMATUM.

Inutile foret omnium ſymptomatum, hoc in loco, rationem reddere; quia pleraque ex iis nequaquam obſcura videntur. Praecipua tantum, judicio noſtro, explicationis indigent.

Capitis dolor vel plenitudinis ſenſus a curſu ſanguinis

ſanguinis nimio, idem verſus facto, et vaſa ſanguifera diſtendente, et irritante, oritur. Ab hac cauſa quoque pendere videtur oculorum inflammatio et lachrymatio. Forſitan quoque ſanguinis difficilis, ob tranſitum ejuſdem per pulmones plus minuſve impeditum, a capite reditus ſigna modo poſita, praecipue priora, non minus apte exponere poteſt.

Quinetiam facies tumida forſitan hanc aut illam explicationem, ex aequo, recipere poteſt.

Reſpiratio difficilis ab impetu ſanguinis per pulmones adaucto, et a tunica tracheae interna per fluxum humorum nimium, ad eandem factum, vel per inflammationem, diſtenſa et anguſtata proficiſcitur.

Nares infarctae a membrana ſua, per eaſdem cauſas tumefacta, ortum deducunt.

Sternutatio ab acri muco hanc membranam irritante profluit.

Muci bronchiorum excretio copiosior ab impetu sanguinis nimio, membranam suam versus facto, et glandulas irritante, pendet.

Tussis excitatio ab acrimonia muci, qui quantitate insolita secernitur, et naturam acrem, vel a morbi ipsius indole, vel a mora, sibi adipiscitur; et igitur membranae faucium et bronchiorum mucosae stimulo constanti est, oritur. Duratio ejus nimis diuturna, a causa modo posita, diutius manente vel parum levata, pendet. Materiam vero peccantem tollendi consilio motum musculorum, qui respirationi inserviunt, convulsivum excitare videntur vires naturae medicatrices.

Raucedo ab ejusdem membranae tumore, vel ab inflammatione et a quantitate muci quoque insolita,

insolita, quae vim partium elasticam imminuunt, omnino pendet.

Vomitus, plerumque biliosus, morbi initio oriri potest ab eo, qui ventriculum inter et vasa superficiei intercedit, consensu, qui, his constrictis, facit, ut atonia illius inducatur et vomitus excitetur: Si hic vero diutius perstabit, ductus biliferi, conatu rejiciendi tandem, et motu peristaltico inverso, quasi emulgentur, et bilis genuina magna quantitate exantlatur. Ad hoc faciendum multum quoque confert vis regionis calidioris. Haec autem bilis secretio, nimis copiosa et morbida, nonnullis in hominibus, ibi degentibus, perspiratione suppressa, in modum vere mirandum semet ostendit.

PROG-

PROGNOSIS.

Hic morbus, ſub forma regulari et maxime uſitata, raro diuturnus aut periculoſus eſt, praeſertim ſi junior ſit aeger, et antea ſanus.

Febris, initio lenis, poſt remedia idonea adhibita, vel ſudorem ſponte prorumpentem, lenior evadens, eventum morbi felicem portendit. Eventus fauſtus ſperandus, cum appetitus cibi redit, vel ab initio uſque non multum fuit diminutus. Reſpiratio facilior reddita, cum tuſſi minus moleſta et ſputo copioſiore et craſſiore, praeſertim ſi ſponte oriatur ſudor univerſus cum eruptione circa os nareſque ſcabioſa, finem optabilem promittit.

Contra vero, cum morbus initio neglectui habetur, vel imperite curatur, praeſertim ſi, ob fiduciam

duciam juventae firmitatisve corporeae, frigus parum cavit aegrotus, signa violentiora evadunt, vel alia, haud parum periculi prae se ferentia, saepe accedunt. Eventus infaustus nunquam non timendus, cum remediis, mature adhibitis, non levatur morbus, cum signa febrilia tam saeviunt, ut sanguinem semel iterumque detrahere necesse sit. Respiratio difficilis perstans, et tussis sicca et dolorifica, cum stricturae pectoris sensu, morbum malum denotant. Quandocunque pneumonia hunc morbum comitatur, vel, si per decursum ejus et post sanguinis missionem, accedit, cum calore adaucto, pulsu frequente, et valido, spiritu difficili, et aliis diatheseos phlogisticae universae notis, periculosissimus haud dubie finis est futurus.

In periculo quoque versatur aegrotus, cum diathesi putrida stipatur morbus; nec non si huic adjuncta fuerit hepatitis aut tetanus.

Catarrhus

Catarrhus provectiores aetate, ſenes potiſſimum, invadens, et curſum humorum ad pulmones faciens, peripneumoniam notham excitare haud parum periclitatur, quae excretione e bronchiis humoris ſeroſi quantitatis, praeter conſuetudinem ſubitae et magnae, aegrotos ſaepe rapit.

In grandaevis quoque, cum morbus ſine ſignis febrilibus accedit, at doloribus thoracis obtuſis ſtipatur, ne morbus ad finem funeſtum perducatur periculum eſt. Namque haec ejus forma vires vitales defeciſſe ſignificat. Et metus non deeſſe videtur, ne bronchiis, nimia muci quantitate onuſtis, ſtranguletur aegrotus.

METHODUS MEDENDI.

Cum hic morbus, ut ſaepiſſime incidit, lenis eſt, regimine idoneo non raro ſanari poteſt. Sufficiet,

ciet, ſi adverſus frigus tutus ſit aeger, a cibo animali et potu ſtimulante abſtineat, nec intempeſtive ſe exerceat.

Rebus ita ſeſe habentibus, diluentibus utatur, et ad priſtinum laborem gradatim redeat. Cum morbus vero violentior eſt, medicina, eaque mature adhibenda, opus eſt.

Conſilia medendi tria ſunt; viz.

1. Diatheſin phlogiſticam tollere.

2. Congeſtionem humorum in membrana narium, faucium, et bronchiorum mucoſa imminuere.

3. Irritationem, ab acrimonia muci orientem, ſedare et compeſcere.

Quantum ad primum conſilium attinet, non

ſolum

solum regimen antiphlogisticum, morbo graviore, stricte adhibendum est, sed etiam varia remedia necessaria evadunt, et in usum revocanda.

I. *Sanguinis missio.*—Haec in catarrho epidemico exquisito, nullo alio morbo phlogistico comitante, ut mihi persuasum est, raro necessaria, in multis exemplis non etiam tuta. Curationem saepe tardiorem reddit; cum vero diathesis phlogistica maxime urget, praecipue si adsit pneumonia, et aegrotus junior plenusque sit, pulsus pleni validique, praesertim si duri, cum summo fructu mitti potest sanguis. Ad hoc remedium tamen non sine maxima cautela semper decurratur, et reiteratione ejus fortasse numquam opus est. Aliter vero sentit Lindsayius, uti e literis ad Monroium hujus Academiae Professorem permagnum, apparet; namque ibi asserit, se cum successu prosperrimo sanguinem iterum iterumque detraxisse. Apud nigros ser-

vos Indiae Occidentalis vero, praesertim si victum vitamque spectemus, morbos raro offendemus, in quibus feliciter, vel etiam tuto, adhiberi potest hoc remedium. Hic pretium operae erit notare, missionem sanguinis, quasi panaceam contra dolores certo in loco inhaerentes omnigenos, in usu frequente apud eos esse; sed haud raro observatum fuit, hosce dolores ex usu ejus imprudente magis fixos evasisse, nec nisi epispasticis et sudorificis postea removeri potuisse. Idem quoque de intempestivo ejus usu in febribus remittentibus a multis animadversum fuit.

Hoc in morbo, medici, gravitatem capitis thoracisque dolorem, una cum aliis signis febrilibus, spectantes, ad sanguinis detractionem incaute confugere periclitantur. Experientia edoctus tamen affirmare non dubito, eam non tantum morbum protrahendo, sed debilitatem, saepe periculosam, faciendo, obesse magis quam prodesse. Qui e servis nigris jacturam sangui-

nis tutiſſime poſſunt perpeti, ii ſunt domeſtici et alii, qui plerumque aeque laute opipareque ac domini victitarunt, et laborem minime tam gravem tolerarunt, ac ii miſerrimi, a quibus penſum quotidianum, foris abſolvendum, ab inquiſitore tetrico et ſevero exigitur.

Quantum vero lenitatem ſpectat, ea ſumma adverſus Æthiopes miſerandos, pleriſque in exemplis ubique, et praeſertim apud inſulam Antiguam, in honorem generis humani et laudem, adhibetur.

Contra, ut miſſionem ſanguinis, hepatitide vel pleuritide vera hunc morbum comitante, liberaliter adhibeamus, eandemque repetamus, monemur. Immo, ut nonnulli aiunt, fiducia praecipua in hocce remedio collocanda eſt. Caeterum, in exemplis hujuſmodi, ubi non catarrhus, ſed morbi periculoſiores comitantes, potiſſimum ſunt reſpiciendi, quorum curandorum omnia re-

media,

media, quotquot ſunt, neceſſaria in uſum momento ſunt revocanda; ſanguinis miſſio in his haud dubie quam in illo, ſtrictius accuratiuſque depoſtulatur, in his omnino neceſſaria, in illo minus auxilii promittens, forſitan nocitura.

Quanquam mihi accidit, apud ſervos nigros, videre nonnulla pleuritidis verae exempla; ſanguinis miſſionem tamen reiterare nunquam neceſſarium eſſe novi. Et detractio ejus, unica tantum, debilitate haud parva aegrotum ſaepe afficit. De hujus remedii, etiam in pleuritide, intempeſtivi uſus periculo recte monuit vir clarus Joannes Hunter *.

II. *Regimen antiphlogiſticum.*—Hoc, in morbo graviore, praeſertim in eo, in quo ſanguinis detractione opus eſt, diligenter adhibendum eſt. Si vero debilitas ingens ſubſit, praeſertim ſi ae-

grotus

* Vide Obſervations on the Diſeaſes of the Army in Jamaica, by John Hunter, M. D.

grotus aetate provectior fit, hac ex toto omiffa, vires aegrotanti pauxillo vini generofioris fpiritufve facchari aquae adjuncto, jufculifque e carne animali confectis, reficiantur et fuftineantur.

III. *Laxantia.*—In catarrho epidemico curando, femper convenit alvum, per totum morbi decurfum, folutam tenere, quo irritatio, a fordibus in inteftinis congeftis oriens, tollatur. Febris quoque, et curfus humorum ad partes laborantes factus, imminuantur. Ad hoc confilium tamen minus accommodantur cathartica, quam laxantia, uti acidum vegetabile, fales medii, et fimilia, quibus apte adjunguntur antimonialia parvis dofibus, quae fpafmum vaforum fuperficiei extremorum, quod fummi momenti eft in hoc morbo, fimul relaxando, multum prodeffe poffunt.

IV. *Epifpaftica ad hunc morbum levandum non parum conferunt.*—Quandocunque igitur refpira-

tio

tio difficilis eſt, dolores laterum urgentes, et praeſertim ſi inflammatione affici videntur pulmones, ad epiſpaſtica protinus decurrere convenit. Larga, et quam proxime ad partem affectam applicata, haud raro proſunt. At uſui eorum, in exemplis hujuſmodi gravioribus, aliquid a Lindſeio fuit objectum.

Aſſerit enim epiſpaſtica applicata, calorem febrilem adaugendo, et alia ſigna intendendo, morbum pertinaciorem et periculoſiorem reddere. Huic notioni non mihi eſt in animo ulterius obſiſtere, quam tantum notare, me nullum catarrhi exemplum, quamvis nonnunquam parum levaminis attulerunt, noviſſe, ubi, in catarrho epidemico, aegroto obfuerunt. In hoc morbo, ſemper tuto, et ſaepe cum fructu ſummo, adhiberi poſſunt. Et quandocunque ea depoſtulant dolores thoracis vel capitis, tam mature, quam fieri poteſt, applicentur opportet, ſanguine, cum opus eſt, prius detracto, quam exulcerationem

facere

facere potuerunt. Non eſt cur metuas, epiſpaſtica unquam multum nocere poſſe, vim ſtimulatricem in ſyſtema univerſum diffundendo; namque irritatio, quam faciunt, loco tantum propria eſt, et partes remotiores minime attingit. Igitur, in hoc aliiſque morbis inflammationem habentibus, dolores loco proprios, levandi cauſa tantum, debent adhiberi. Siquando, poſt ea admota, ictus arteriarum minus frequentes evadunt, et alia ſigna febrilia diminuuntur; hoc haud dubie praeſtant, irritationem loco propriam, quae febrim magna ex parte concitavit, tollendo. Utrum ut humores, in telam celluloſam effundantur, faciendo, et igitur ſpaſmum vaſorum profunde ſitorum ſolvendo; vel irritationem majorem, quam quae a morbo fuit orta, excitando agant, non multum refert. Opinio vero poſterior magis ad veritatem accedere videtur, et igitur, quam proxime partem laborantem applicari debent. Attamen exemplum minime rarum eſt, inflammationem, loco propriam, irritatione

tatione, quam epiſpaſtica faciunt, eſſe majorem. Igitur partes laborantes parum levaminis inde accipiunt; et, in exemplis hujuſmodi, partes exulceratae brevi ſanantur. Et hoc in morbo ſaepius ſemel notavi, dolores topicos, epiſpaſticis ante ſublatos, una cum auctu febris veſpertino, rediiſſe; et partes, quibus fuerant applicata, exulceratas, mane ex toto fuiſſe exſiccatas.

Nunquam vero periculum, in doloribus loco propriis, habere; ſed optime cedere expertus ſum, irritationem cuticularem, epiſpaſticum novum parti laboranti viciniaeve ejus applicando, revocare. Et forſitan ſigna febrilia, poſt eadem applicata, manentia, vel etiam adaucta, cur obeſſe putarentur, in cauſa fuerunt. At imprimis eſt probabile, rem longe aliter ſeſe habere.

Secundo conſilio accommodantur remedia, quae expectorationem liberam promovent, et perſpirationem

perſpirationem reſtituunt, vel etiam adaugent. Huic imprimis conveniunt:

I. *Emetica*, quae initio morbi ſaepe magnopere profunt, ventriculum ſordibus exonerando, et curſum humorum cutem verſus faciendo. Et, cum vomitus ſpontaneus, ut nonnunquam accidit, ſupervenit, promovendus eſt aqua tepida ſola, eave, in qua antimonii tartariſati portiunculae ſolutae ſunt, vel florum chamomeli infuſo, largiter hauſtis. Inſigni modo glandulas faucium et bronchiorum emulgent emetica. Itaque ad muci excretionem promovendam non parum conferunt; et quoque inflammationem, cum ſubeſt, in partibus affectis imminuunt; nec non, ob conſenſum mirabilem ventriculum inter et cutem, perſpirationi multum favent. Hoc praeſtant non ſolum vomitionem plenam ciendo, ſed etiam nauſeam tantummodo movendo, quod rationem exhalationi cuticulari reſtituendae idoneam eſſe nunquam non expertus ſum. Formula

mula optima emetica exhibendi haud dubie eſt, antimonium tartariſatum, partitis vicibus, dare, donec effectum exoptatum, vel vomitionem plenam, ſi magis arrideat hoc, vel nauſeam tantum edant. Eidem conſilio quoque bene reſpondet pulverem ipecacuanhae ſimili modo praecipere. At nunquam, pro certo, ex experientia didici, pulverem Jacobi febrifugum, vel pulverem antimonialem Pharmacopoeiae Londinenſis, ad febrim leniendam, magis quam haec, eſſe accommodatum. Hoc autem ſilentio minime praetereundum eſt, emetica vomitionis plenae ciendae, vel non efficaciter, vel non tuto, in uſum revocari, cum gravis ſubeſt inflammatio pulmonum. In grandaevis, bronchiis muco infarctis, vique vitae deficiente, nihil quam vomitio lenis plus prodeſt, mucum copioſe excernendo, toti ſyſtemati ſtimulum inferendo, et vim vitalem inſigniter excitando.

Conſilio vomitionem plenam ciendi, ſub mor-

bi initium, aptiſſime dari poſſunt, et protinus poſt ſanguinis miſſionem cum hac opus eſt. Vomitioni plenae optime cedet anxietas circa praecordia, et quoque, at non ſemper, capitis dolor. Cum hoc modo poſterior non auferatur, fere ſemper epiſpaſticis, pone aures, vel inter ſcapulas applicatis, levantur.

II. *Vapores aquae calidae inſpirati*, huic conſilio nonnunquam reſpondent. Initio morbi, cum ſigna, quae eorum uſum depoſtulant, plerumque graviora ſunt, praeſertim autem cum ſigna cynanches tonſillaris morbum comitantur, in uſum revocarentur. Inſtrumentum, nomine inhalatoris Mudgiani inſignitum, huic conſilio optime accommodatur.

III. *Diaphoretica*.—Cum hoc in morbo perſpiratio ſemper obſtructa evadat, igitur ſudor lenis, diatheſi phlogiſtica, magna ex parte, ſublata, et primis viis purgatis, ſi non ſponte prorumpit,

arte

arte ſemper movendus eſt. Namque hunc morbum perſpiratione magis liberali optime finiri, curſus, quem natura ſponte ſequitur, clare demonſtrat. Saepenumero diluentia ſufficiunt ad ſudorem ciendum; ſed, cum haec votis parum reſpondent, ad alia huic conſilio melius accommodata decurri poteſt.

Horum efficaciſſima ſunt praeparata ex antimonio, opio, vel tincturae opii adjuncta, et forma pulveris ipecacuanhae compoſiti praeſcripta.

Diatheſi phlogiſtica adhuc perſtante, diaphoreſis tutius promoveri poteſt, antimonialium uſu ſolo.

Pediluvio etiam et ſemicupio, quae cutem relaxant, et curſum humorum a partibus ſuperioribus et internis ad artus inferiores faciunt, diaphoreſin movere valemus.

Diathesi phlogistica autem manifeste sublata, ad remedia ex opio et antimonio, vel ipecacuanha, composita, cum summo successu haud raro confugitur; quorum parvulae doses, partitis vicibus, dari possunt, donec sudorem cieant.

Quod vero huic praxi videtur praestare, est largam dosin una vice praescribere. Si aeger adoleverit, granum antimonii tartarizati dimidium, cum guttis tincturae opii quadraginta, sumatur, vel scrupulus unus pulveris ipecacuanhae compositi. Et sudor, cum fluere incipit, usu diluentium liberaliter adhibitorum, est promovendus.

Quaedam alia, huic consilio respondendi causa, olim fuerunt adhibita, qualia sunt alkali volatile, assafoetida, camphora, gummi ammoniacum et scillae; sed, judicio nostro, parum ad hunc morbum tollendum conferre videntur. Diathesi phlogistica vero substante, nocere possunt

alkali

alkali volatile et aſſafoetida. Si debilitati occurrere neceſſe ſit, hoc optime praeſtabunt vinum et juſculum animale. Camphora in uſu frequente apud medicos Antiguenſes fuit; ſed ſpes mihi ſaepe fruſtrata eſt. Idem de gummi ammoniaco dici poteſt.

Si unquam ſcillae proſunt, vomendo potius, quam muci ſecretionem promovendo, commodo ſunt, uti Cullenus ſagaciſſimus, quondam praeceptor in medicina, mihi dilectiſſimus, recte judicavit.

Tertio conſilio potiſſimum reſpondent opiata et demulcentia: Imprimis vero,

Opiata.—In hoc morbo tam irritabiles ſunt partes laborantes, et tuſſis exinde oriens tam moleſta, ut nihil optabilius eſſe videtur quam ſenſilitatem earum imminuere, ut per aliquot horas,

horas, tuſſi ſedata, mucus tenuis, craſſior, et magis blandus evadat.

Hoc non minus in votis eſt, ut aegro obrepat ſomnus gratiſſimus. Hoc melius praeſtant opiata, pro formulis ſupra memoratis, data, vel opium ſolum, nulla diatheſi phlogiſtica ſubſtante, ſed aliquanto tuſſis ſolum, poſt morbi deceſſionem, manente.

Quanquam nonnulli periculum non deeſſe exiſtimaverunt, ne opiata ſputum ſupprimendo obeſſent; hoc fictum potius, quam verum, eſſe ſuſpicor. Saltem nullum hujuſcemodi incommodum ab uſu eorum oriri compertus ſum. Contra vero, tuſſim ſedando, partes nunc tenerrimas, et muco acri eroſas, ſaneſcere ſinunt; igitur hanc moleſtiam aegroto, tam ingratum multum, imminuunt, vel ex toto tollunt.

II. *Demulcentium* optimum eſt mucilago gum-

mi

mi Arabici, cui recte additur aliquantulum ſyrupi communis et acidi vegetabilis, ut gratior reddatur ſapor. Hac ſaepe deliniri debent fauces. Eas ab acrimonia muci defendit, igitur tuſſim non parum levat.

Huic conſilio quoque bene reſpondet decoctum ocrae, herbae materia glutinoſa abundantis, quae in dieta apud Indos multum in uſu eſt.

Oleoſa, ad acrimoniam muci obtundendam, minus accommodantur. E contrario, ventriculum perturbando, ſaepe nocent.

De remediis maxime idoneis in catarrho in India Occidentali epidemico, jam ſatis dictum eſſe videtur.

Neceſſarium vero eſt ad morbos comitantes, vel ſigna anomala, quoque etiam ad catarrhi epidemici ſequelas, quae medici attentionem haud

raro

raro poſtulant, animum advertere. Morborum comitantium frequentiſſimus eſt pneumonia, cujus acceſſio valde abnormis eſt, quae aliquando initio, aliquando ejus decurſu; haud raro hunc excipit. Quantum, rebus ita ſeſe habentibus, ad curationem attinet, regimen antiphlogiſticum, ut antea poſui, ſtricte adhibendum eſt. Miſſio ſanguinis quoque magis neceſſaria evadit, et omnia alia, ad diatheſin phlogiſticam tollendam accommodata, in uſum ſunt revocanda.

Signis pneumonicis vero, quae hunc morbum conſequuntur, miſſio ſanguinis parum convenit, et non ſine ſumma cautela adhibenda eſt, et quantitate perexigua, cum opus eſt.

Hepatitis, in hiſce inſulis Indiae Occidentalis, ubi endemica eſt, nam in Antigua raro apparet, hunc morbum ſaepe comitatur, et poſt deceſſionem ejus quoque manet. In exemplis hujuſcemodi, miſſione ſanguinis prius adhibita, cum

ſucceſſu

fucceffu profperrimo, curatio hydrargyro abfolvitur, qui liberaliter et caute dandus eft, donec effectum fuum edat. Hoc autem recte tribuitur irritationi vel effectui fingulari, quem edit.

Nonne ex analogia licet nobis concludere, pneumoniam, et nonnullos alios morbos phlogifticos, in regione calida faltem, hydrargyro depelli poffe; et non defunt exempla catarrhi epidemici, quae irritationi mercuriali, uti loquitur Joannes Hunter, chirurgus celeberrimus, feliciffime cefferunt; et moerere videtur Chifholmius fe hydrargyro, in hoc morbo, non faepius ufum effe. Hydrargyrus, diu, ut efficax remedium, in morbis curandis, multis laudibus celebratum eft; et inter medicos de modo, quo operetur, acriter fuit difputatum, qui, tamen, ut mihi videtur, non adhuc rite intellectus eft. Fortaffe morborum curationem abfolvit,

1*mo*, Conjunctione cum humoribus noftris,

unde virus, quo, uti in morbo venereo, inquinantur, praecipitari poteſt, dummodo hydrargyri, quam viri inquinantis, appetentiores ſunt.

2do, Morbum ſibi proprium gignendo, quod facit ut utiliter adhiberi poſſit, et in morbis inflammationem habentibus, et in quibuſdam ſpaſmodicis.

Quod, utilitate ejus in hepatitide, et in tetano, qui omnium morborum, ad quos incolae regionis calidae proclives ſunt, maxime formidandus eſt, probari videtur. Prodeſt etiam, teſtante Clarkio Medico Dominicenſi claro, in colica ſaturnina; idem forſan ab uſu ejus in aliis colicae ſpeciebus eſt ſperandum. Quoque, ut mihi perſuaſum eſt, in cholera, in quo morbo, cum nec per os nec per anum adhiberi poſſint medicamenta, ſaltem tutum eſſet medelam ejus, unguentum ex hydrargyro cuti affricando, perficere conari. Et ſi forte excitari potuerit irritatio

ritatio mercurialis, haud dubie in tuto foret aegrotus. Calomelas, me judice, diaphoreticis adjunctum, eadem efficaciora, in catarrho epidemico praecipue, reddere visum est.

Exempla quoque ab auctoribus memorantur, in quibus, aliis remediis hydrargyrum felicissime addiderunt.

Diathesi putrida hunc morbum comitante, ad corticem Peruvianum et alia antiseptica haud dubie decurri debet; at, de modo ea adhibendi optimo, nihil ex experientia didici.

De sequelis hujus morbi, quae, ut supra memoratur, aliquando medici attentionem postulant, nunc breviter dicendum est. Inter has, haud immerito enumerari debet tussis molesta, postquam alia decesserunt signa morbi, manens. Haec idonee emeticis, quae sanguinis circui-

tum

tum magis aequabilem reddunt, demulcentibus, et opiatis, hora fomni fumendis, depelli poteft.

Debilitas infignis acceffionem hujus morbi faepe denotat; ejufdem gravioris, vero, femper fequela eft.

Hanc debilitatem, nonnullis in exemplis, comitatur anafarca pedum et crurum; aliquando autem, quod multo periculofius eft, expectoratio admodum copiofa, quae, non fublata vel imminuta, aegrotum miferrimum tandem conficeret. Remedia, quae viribus reftituendis maxime accommodari videntur, funt diaeta lautior, veftimenta calidiora, exercitatio modica, navigatio, et, nifi quaedam congeftio vetat, cortex Peruvianus, opiata, et forfitan lavatio frigida.

Aliquando hunc morbum confequuntur febres intermittentes, quae plerumque tamen cortice Peruviano feliciter depelli folent.

Phthifis

Phthifis pulmonalis, quantum ipfe vidi, vel ab aliis audivi, catarrhum epidemicum nunquam excipit; igitur de illa, inter fequelas, hoc in loco, differere minime idoneum foret.

Hoc opufcolo, pro virili, ad finem perducto, reftat tantum, ut Praeceptoribus meis digniffimis, propter quot et qualia ab eis accepi commoda, gratias finceriffimas agam. At feorfim DANIELI RUTHERFOORD, M. D. cujus amicitiam, a memoria nunquam obliterandam, hanc occafionem palam agnofcendi, lubenter arripio. Nec non ANDREÆ DUNCAN, M. D. propter beneficia in me, libera manu olim collata, quae pofthac recordari me femper juvabit. Denique, Dom. THOMÆ ANDERSON, apud Selkirk Chirurgo, primo in medicina praeceptori meo, viro omnibus dilecto, ob curam benignam, qua me, dum, primum, arti falutiferae, fub ejus aufpiciis, tyrocinium pofui, nunquam non profecutus eft.

F I N I S.